

בס"ד

שלחן היראה

והוא שלחן ערוך בכל טוב
להלך בעצת רבינו ז"ל

פרשת משפטים

ה'תשע"ב

לתגובות להארות והערות
ולקבלת העלון באימייל שלכם
shulchanhayirah@gmail.com

הוא אפילו בעל השגה ואולי אפילו הפוך שבא לרבינו ממקום מאד נמוך ורחוק ויצא מהיפך להיפך והצליח מאד אח"כ להתמיד בקדושתו החדשה, ואם תאמר להוסיף, ניחא, אבל לעשות כאילו לא היה כלל?

אך התורה הקדושה היא מלאה רזים נשגבים ויודעת את האדם ומצבו וההתמודדויות שצריך לעבור בהם. והנה בפרשת ויקרא בזוהר הקדוש מסופר ש' יוסי ור' חייא הלכו בדרך ור' יוסי אמר לו בוא נעסוק ב"מילי דאורייתא" היינו בדברי תורה, ואז הטעים ר' יוסי את דבריו והוסיף "במילי דעתיק יומין". כי התורה מלמדת אותנו בכל אות ואת את תחילת הצמצומים בהם נעתק הלבוש מכבודו יתברך לכסות במכסה עתיק שהוא הגילוי, על עצמיות האור, ולהאיר בעולם הזה יראה מופלאה שהיא פנימיות האמונה עד שיכולה האמונה להלביש לאור האמת לאמיתו באופן שיוכלו הבריות האהובות של הבורא הנשגב, לכבדו ולהללו ולשבחו ולהענג על זיו הודו. וכאן בפרשת משפטים יש סודות נוראים כי מתגלית רחמנות הבורא בתוך השכחה והבזיון הנורא של ירידת האדם לרצות ממש בעבדות הסטרא אחרא ולשכוח ממש את בוראו.

וע"י עסק התורה אפשר לחזור אל הזכרון. כמו שרבינו מבאר בתורה נ"ו שע"י שמכניס כוחו ומחשבתו לאמירת דיבורי התורה בחרות גדול ורוצה בכל ליבו לקבל עול מלכותה באמת, שזה זוכים על ידי הרבה אנחות וגניחות לפני הבורא לזכך כל עכירות הדמים המעופשים שעל הלב ולהכניס אותם

"ואלה המשפטים", ואלה הוא בחי' תוספת כידוע כי העיקר והיסוד לשמור ולקיים את כל המשפטים הא ע"י בחינת יוסף, בחי' מוסיף והולך בחי' שמירת הברית כמובא בתורה ז'. בחי' יופי פאר עצת הצדיק האמת המחדשת ובונה בכל פעם את האמונה להשוות לב ישראל אל האמת לאמיתו ומתוך תוקף יופי אור האמת יושוו אישה לאיש היינו כמו שרבינו העיד על עצמו שאם יראה מלאך או אשה או גבר אין זה משנה כלל כי יצא מכלל עבדות לגמרי ונכנס בתוך בחי' חירות בשלמות. והכלל הזה הולך ועובר בכל הפרשה כולה. כי תחילתה בעבדות ונכנס יותר בעבדות הקשורה בענין השפחה כנענית שלא רוצה לעזוב. וסופה באכילת אצילי ישראל בעונג דקדושה כזה עד שחזו בה' באכילתם ולמרות שיש מפרשים לגנות יש מפרשים למעלה טובה וכן מובא בליקוטי הלכות. ובסוף תורת המשפטים התורה מזהירה לא לטעות במלאך ולא להמיר בו.

כי כל הנפילה והירידה והטעות הם תמיד בבחי' גאות. וע"י מוסיף והולך ואומר לעצמו באמת שעדיין לא התחיל כלל ואולי עכשיו יזכה להתקרב לרבינו הקדוש ע"י התחלה חדשה, רק ע"י זה יוכל להינצל. ובסוף תורה ס"ב מביא רבינו שצריך תמיד לבוא אל הצדיק כאילו שלא היה מעולם. כי תמיד צריך לחשוש שהתחלה לא היתה כראוי. והכל הולך אחרי ההתחלה ואם לא היתה כראוי אז כל הענין עקום ורבינו מזהיר לחשוש לזה תמיד ולבוא כאילו לא היה כלל. וזה ענין נשגב מאד כי הרי היה אצל רבינו ואולי אפילו האיר לו ואולי

לסיבובי חיות האמונה עד שיפרוס ידיו לבורא במסירות כל נפשו באופן שיהיה לו ברור ע"י הגניחות וכו' שאין לו כל מקור חיות אחר. וגם שידע באמונתו בשלמות שהבורא מצפה על קריאתו ורוצה בה מאד ואז כל עסק התורה הוא בחירות גדול. ויכול להוציא בפיו בדיבורי לימודו שהם דיבורי התבודדות נפלאים, כי לימוד כזה והתבודדות הם שוים. כי המשנה פטרה את הלומדים לימודם כמו תפילה, היינו תורתם אומנותם כי אומנות התורה היא תפילה, ופטרה אותם מלהתפלל.

ובאמת לזכות לדרגה כזאת שהיא בחי' רשב"י הקדוש ומרדכי הצדיק לא כל אחד יכול. אבל אחי אם תאמין בצדיק שכך הוא למד והיה מוציא דיבוריו בחיות כזאת שכל העולמות היו משתוממים על חידושי תורתו ושעל ידי תורתו מתגלה הבורא בכל מקום וענין והוא תכלית הבריאה ומחיה את כל הבריאה גם עכשיו ממקום גניזתו, כי כל ענינו שעלה למקום שעלה הוא רק כדי להאיר למטה את כבוד מלכותו יתברך, ע"י האמונה הזאת אתה גורם שהבורא יתברך יביט מחדש על השכינה ויזכור את בריתו וימתיק את הדינים כמובא בתורה מ"ב עיין שם. והמתקת הדינים ע"י חידוש לבושי אמונת השכינה גורמת ללב ישראל לזכור ולהבין לרצות לקיים ולשוב בתשובה אמיתית ומועילה עד שיומשך עלינו אור האבות הקדושים ונגינתם המופלאה המתחדשת בשיר חדש ע"י התחדשותנו להתחיל כאן מחדש לגמרי בעולם הזה.

הקדוש ברוך הוא יודע טוב מאד כביכול שאין לנו כח כלל. הוא גם לזה

התכוון. נהפוך הוא, אם אדם הראשון היה מכיר בזה שאין לו כח כלל, היה ממתין לקדושת שבת כידוע ולא היה בא למה שבא. וגם עתה עיקר התיקון הוא ע"י שבת. ולכן התורה מצוה את האדון לשחרר בשנה השביעית שהיא בחי' שבת. כי שבת היא בחי' חידוש האמונה בחידוש העולם היינו להאמין שבכל רגע העולם מתחדש ע"י הבורא ובכל רגע יש תקוה חדשה. ואפשר להתחיל מחדש לגמרי וכל החשבונות אפילו התורניים צריך לסלק מהמחשבה ולהאמין לעצת הצדיק. התחל מחדש כמו שלא היית עוד מאורך. וגם שקשה מאד להשיג את זה במחשבה וגם אי אפשר, אבל עצם הרצון להתחיל מחדש לגמרי וכל מה שהיה לא יחשב, הוא מוביל להתחדשות האמיתית. כי מה שהבורא רוצה מאתנו זה אתערותא דלתתא כפי בחינתנו. ועיקר יחוד העולמות שהוא יקר כל כך, הוא בענין התאחדות האתערותא דלתתא והאתערותא דלעילא. וכשהם מתיחדים נעשה כלי מופלא להמשיך אור עתיק יומין לתקן כל הפגמים. ומובא בהלכות מנחה ז' אות ע"ה עד פ"ה. ועיקר האתערותא דלתתא זוכים דוקא על ציון הצדיק המופלג שזכה בימיו להתעורר מאד ולהמשיך אור עליון נורא ע"י התעוררותו ואח"כ זכה גם להמשיך לתוך הצמצומים את הטוב המופלג בעצמותו וכשהסתלק למקום גניזתו זוכה שם להכלל בשורש התיקון הנ"ל וכל חפצו וחשקו שיבואו על ציונו בני ישראל ושיבקשו אותו שבכוחו יעזור להם לשוב בתשובה ולזכות לאיזה אתערותא דלתתא יפה וע"י זה הוא מכניס בהם את כוחו ואורו ויכול על

ידיהם לתקן פלאות ונעשים שותפים בבנינו. ולכן בכל פעם צריך לבוא ולבוא מחדש לגמרי אולי הפעם אזכה. והתורה ממשיכה לספר רחמנות הבורא שאותו העבד שבמקום לשמוע עם האוזן רוצע ושם עגיל וטוב לו עם ה"שיקצה" ואפילו את בניה אוהב ונמשך כל כך אחרי זוהמת הנחש ולא רוצה לשמוע כלל. גם הוא יש לו יום הוא יום אחד לה'. כי "מרדכי ידע את כל אשר נעשה", והוא סובב והולך לפני פתח היכל התמורות איפא שכל זכרי ישראל הפכו עצמם לנקבות ואין להם כח כלל להתחדש. ואין להם זכרון. ואם כבר זוכרים נכנסים ליאוש. אבל יש בחי' שנת החמישים. כי התורה אומרת שהוא נמכר ל"עולם" אבל במקום אחרת מספרת שישוב למשפחתו. כי הכל ישוב לשרשו בקדושת היובל ושופר החרות. ונזכה כולנו להתפלל בבחי' נס בבחי' קדושת ארץ ישראל כמו שמביא שם רבינו בתורה ז' והכל על ידי דיבורי תורתו של צדיק האמת. וזה פירוש "תקע בשופר גדול לחרותנו" היינו שנשמע שופר הנבואה של הצדיק שהוא השיר שלעתיד בבחי' "הרם כשופר קולך" המובא בתורה ח' תנינא שהוא בחי' גדול בחי' השגחה של הים הגדול בחי' חסד מופלא דוקא מעומק ותוקף הדין, וע"י זה מתברר המדמה מזוהמת הנחש ומתגלה החירות בלב ומתגלה שער החמישים שיש לי תקוה להתחיל מחדש ממש עכשיו, "ושא נס לקבץ גלויותינו" היינו התפילה בחי' נס שהיא קדושת ארץ ישראל כמובא שם בתחילת תורה ז' הנ"ל.

כי עיקר כל ההזקות המבוארים בהמשך הפרשה הם מחסרון הדעת. כך כותב ר' נתן בהלכות פקדון ד' אות י"ג, וצריך בכל יום להיות זריז מאוד לתפוס מה שיכול כל פרור ופרור של קדושה של מחשבה טובה עצירת רוחו שמירת עיניו ועשיית טוב. לימוד תפילה הארת פנים לחבר הקשבה דיבור חיזוק, כל מעשה ומעשה טוב אפילו הכי קטן נחטף על ידי רבינו הקדוש וניבנה איתו עוד נדבך בבנין הקדושה הפנימי האיתן הניצחי. ואין לנו עסק בגדולות בדורות הללו רק פרורי פרורים בכל יום ולכן כל ההתחלות עכשיו מפורים. וגם זה קשה מאד וגם על זה נכשלים מאד ונמשכים אחרי העצבות והצער וחיות עבדות התאוה וכו', אבל צריך גם לדעת שלזכות להתפורר בכל יום גם זה זכות גדולה וצריך להמתין הרבה. וזה נקרא "שמירת התורה" היינו להמתין שיבוא יומך. ואע"פ כן תתגבר לחטוף כל מה שאתה יכול. ולאט לאט נבנית הדעת שיש תיקון ויש מתקן ויש אהבה מופלאה ונוראה שבדעת ויש ניסים גדולים ונוראים בגשמיות ובפרט ברוחניות וה' יתברך חושב עלינו בכל עת איך לקרב אותנו באופן שנבחר בו מחדש ונעורר מלמטה את ישועתו לבוא כרצונו באמת. והצדיקי אמת ובפרט רבינו עושים ועוסקים ללא הרף בתיקוננו ואנחנו תפקידנו בכל זה להמתין ולחטוף להמתין ולחטוף ולהחזיק מעמד ולהתחיל כל פעם מחדש כמו שלא היה כלל. ולהרבות בתפילה ולהתאמץ בה ולסמוך כל תקותנו עליה. ובכוח רבינו נזכה לאמץ ליבנו בתפילה כל כך עד

שלחן

משפטים

היראה

שכל אויבינו במרום שלימו איתנו
בהכנעה כמובא בתורה י"ד תנינא ונהיה
עשירים למטה ולמעלה ונזכה לרקוד

ולמחות כף מכל הלב בשמחת אדר
ופורים וה' יתברך יתחיל אותנו מחדש
ויאיר לנו פניו אמן ואמן.